

ลักษณะของช่างดี

นำเสนอเมื่อ : 31 มี.ค. 2552

ลักษณะของช่างดี โดย นายอำนาจ คอวนิช

ช่างก็เหมือนมนุษย์ ย่อมมีลักษณะที่มองดูสวยงามหรือไม่สวยงาม

ช่างที่มีลักษณะดี ต้องมีรูปร่างใหญ่โต แข็งแรง คีรีชะโต แก้มเต็ม หน้าผากกว้าง มีดวงตาแจ่มใส มีขาแข็งแรง เต็มไปด้วยกล้ามเนื้อ

ลักษณะของหลังสูงตรงกลางเล็กนอยลาดไปทางหางอย่างสม่ำเสมอลักษณะของหลังเช่นนี้ เรียกว่า "แบก้านกล้วย" ถือกันว่าเป็นลักษณะของช่างดีที่สุด เวลาขึ้นคีรีชะจะเข็ดขึ้นมองดูสง่า ถ้าเป็นช่างงาตองมีงาใหญ่แข็งแรง และยืนขนานคู้ก้นออกมา ไม่บิดหรือถ่างห่างจากกันมากเกินไปลักษณะของชายโอบหูควรเรียบไม่ฉีกขาด

การสังเกตดูช่างว่ามีสุขภาพดีหรือไม่ มีข้อสังเกตอย่างง่าย ๆ คือ

ช่างนั้นจะยืนแกว่งวงและพับหูไปมาอยู่เสมอ และเดินหาหญ้าหรืออาหารอื่นกินอยู่ตลอดเวลา ที่เล็บเท้าต้องมีเหงื่อซึมออกมาจากโคนเล็บ ซึ่งมองเห็นได้ง่ายจากรอยเปียกของฝุ่นที่เกาะเทาช่าง ทั้งนี้เนื่องจากช่างไม่มีตอมเหงื่อที่ผิวหนังเหมือนมนุษย์เรา ฉะนั้น มันจึงใช้โคนเล็บเป็นที่ระบายเหงื่อหรือระบายความร้อนออกจากร่างกาย เช่นเดียวกับสุนัขที่ใช้วิธีระบายเหงื่อหรือความร้อนโดยวิธีแลบลิ้นหรือหอบอย่างที่เราเห็นกันอยู่เสมอ ๆ

การสังเกตดูอายุช่าง อาจทำได้โดยวิธีง่าย ๆ คือ สังเกตจากขอบหู ถ้าขอบหูด้านบนมน้วนกลมประมาณ

๑ นิ้วฟุต แสดงว่าช่างนั้นมีอายุประมาณ ๒๕ ปี ถ้าขอบหูใหญ่ขึ้นและปลายขอบไม่มนวนกลมแสดงว่าช่างอายุมาก สำหรับปลายโอบหูส่วนที่อ่อนนุ้ยลงมานั้น อาจใช้เป็นเครื่องสังเกตได้ คือ ช่างมีอายุมาก มักมีปลายโอบหูฉีกขาดมากด้วย ช่างที่มีแกมตบหรือมีหนึ่งเหี่ยว แสดงว่าช่างนั้นมีอายุมากแล้ว ผู้ที่จะซื้อช่างไว้ใช้งาน นอกจากจะพิจารณาลักษณะดังกล่าวแล้ว ยังต้องดูว่าช่างที่จะซื้อนั้นมีลักษณะ "ต้องเสียด" หรือไม่

เสียดของช่าง หมายถึงลักษณะ หรือรูปร่าง ตลอดจนอาการกิริยาของช่างที่แสดงออกมา ซึ่งเชื่อกันว่า

จะเป็นผลร้ายสะท้อนไปถึงผู้เป็นเจ้าของ เช่น ช่างที่ต้องเสียดอาจทำให้เจ้าของต้องประสบแต่ความขาดทุนหรือเจ็บไข้อยู่เสมอ ๆ เสียดต่าง ๆ ของช่างเท่าที่ขอมูรับกัน คือ ช่างที่มักแสดงอาการชูงวงขึ้นสูงแล้วเอางวงยัดเขาปากเป็นประจำ เรียกกันว่า "กินนมฟ้า" หรือช่างที่ยืนโยกตัวถอยหนาถอยหลังแล้วยกหัวขึ้นลงเสมอและในเวลาเดียวกันก็แกว่งขาหลังไปด้วย เรียกกันว่า "หัวดำขาว" นอกจากนั้น

ยังมีเสียดอีกหลายอย่างซึ่งมีความเชื่อถือผิดแผกแตกต่างกันไปตามท้องถิ่นต่าง ๆ

บางถิ่นถือว่าช่างหางยาวจนปิดดินไม่ดี หางสั้นเกินไปจนเลยขอกกลางขาหลังไม่ดีหรือหางงอเป็นข้อไม่ดี